

gen er i dag, gives der ingen tilskyndelse til at få rettet disse fejl i forbindelse med ligningen, da tilskuddet jo som nævnt ydes, uanset om skatteyderen får medhold eller ej. Derimod ligger der i beslutningsforslaget den automatiske kvalitetskontrol, at hvis de lokale skattemyndigheder gør deres arbejde godt nok, vil der ikke komme nogen tilskud til udbetaling, idet skatteyderen jo netop ikke vil få medhold i en sådan skattesag.

Beslutningsforslaget giver således også den sidegevinst, at man får siet de notoriske kværu-lanter fra, som rejser skattesager gang på gang, og selvfølgelig med deraf følgende besparelser for det offentlige. Selv om udgifterne må forventes at stige i sager, hvor skatteyderne får helt eller delvis medhold, vil der nemlig være en modsatrettet tendens i form af besparelser – dels som følge af, at skattemyndighederne må antages at stramme sig an med henblik på, at der ikke skal udbetales sagsomkostninger, dels fordi tilskuddet ifølge beslutningsforslaget bortfalder i de sager, hvor skatteyderne ikke får medhold. Jeg tror, at det økonomisk vil gå lige op.

Jeg forstår derfor ikke skatteministerens hårdnakkede modstand mod beslutningsforslaget, således som det også er fremgået af tidligere svar til Foreningen af registrerede Revisorer; men det bunder nok dybest set i forskellige ideologiske opfattelser. Skatteministeren synes nærmest at betragte udgiften til sagkyndig bistand som en udgift, der er forbundet med erhvervelse af indkomsten og dermed en fradragsberettiget udgift, mens forslagsstillerne lægger vægt på en mere retfærdig kompensationsordning for de skatteydere, som uforskyldt er oppe mod det professionelt virkende skattevæsen og mange gange har pådraget sig store udgifter til sagkyndig bistand, for at retfærdigheden kan ske fyldest.

Vi tager gerne imod skatteministerens tilbud om at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg, men en vedtagelse af dette beslutningsforslag kunne jo være et glimrende arbejdsgrundlag for et sådant udvalgs videre arbejde.

Afslutningsvis skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti fuldt ud kan tilslutte sig forslaget og vil stemme for det.

Sonja Albrink (CD):

Lad mig starte med at sige, at i CD kan vi varmt anbefale denne forbedring af retsgrundlaget for

skatteydere, der vinder en skattesag ved de danske domstole.

Det må da også være i Folketingets interesse, at borgerne i dette land tager en skattesag op ved domstolene, hvis borgerne føler sig uretfærdigt behandlet. Og jeg mener faktisk, at det er på den måde, vi kan se, om de love, der vedtages herinde, bliver rigtigt administreret, efter at de er blevet vedtaget.

Så alt i alt et positivt tilsagn fra CD.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, hr. Morten Helveg Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende synspunkter:

Det Radikale Venstre synes, det er vigtigt at styrke den enkelte borgers retssikkerhed i skattesystemet. Det afgørende spørgsmål er, hvordan retssikkerheden styrkes.

Overordnet kan styrkelsen af borgernes retssikkerhed ske på to måder: for det første ved en styrkelse af forvaltningsmyndighedernes sagsbehandling og for det andet ved et offentligt tilskud til udgifter i forbindelse med en administrativ behandling eller en domstolsprøvelse af borgernes skattesag.

Det er meget omkostningskrævende at føre sager i Landsskatteretten, hvorfor Det Radikale Venstre finder det oplagt, at individer kan få refunderet omkostninger i tilfælde af helt eller delvis medhold, særlig hvis det er skattemyndighederne, der har appelleret en sag til Landskatteretten.

Men samtidig er det vigtigt at sikre, at vi ikke opnår tilstande, hvor advokater og revisorer får øgede incitamentter til at få klienter til at føre skattesager. Det Radikale Venstre vil have et skattesystem, hvor den enkelte borger kan klage og få sine sager oplyst ved hjælp af et frimærke og ikke nødvendigvis ved hjælp af fordyrende advokatbistand.

Vi er derfor mest stemt for at sikre de nødvendige forbedringer inden for det nuværende system gennem en styrkelse af de gældende forvaltningsretlige principper. Hensigten må være at sikre, at der træffes korrekte afgørelser fra starten i første instans, og at de fejl, der måtte opstå, opfanges og rettes i det administrative klagesystem.

Hvis der er gode og solide argumenter og konkrete forslag til ændringer i den bestående ordning, ønsker vi at tage argumenterne med i arbejdet med henblik på at sikre borgernes retssikkerhed. Dog finder vi det nødvendigt, at en